

Uitgifte

Repertoriumnummer
2022/
Datum van uitspraak
15 september 2022
Rolnummer
2021/AB/382
Beslissing waartegen beroep
20/1227/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALEZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

BATI-ISA BV, ON 0500.880.284, met zetel te 1601 SINT-PIETERS-LEEUEW, Kleine Brugstraat 60, appellante, vertegenwoordigd door mr.

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr.

Na beraad, spreekt het arbeidshof Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de 5^e kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 9 april 2021, in de zaak met algemeen rolnummer 20/1227/A,
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 6 mei 2021,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

I. Feiten

I.1

De heer C. M. en de heer R. C. richtten samen op 15 november 2012 de bv BATI-ISA op, met zetel te 1601 Ruisbroek, Kleine Brugstraat 60.

De bv BATI-ISA is als algemene bouwaannemer actief in de bouw- en renovatiesector.

Het kapitaal van de bv BATI-ISA bestond bij de oprichting uit 1.000 aandelen. Daarvan waren 500 aandelen in handen van de heer C. M. en 500 aandelen in handen van de heer R. C.

Beiden werden benoemd tot zaakvoerders voor onbepaalde duur.

I.2

Op de buitengewone algemene vergadering van 23 september 2016 werd de heer R. C. ontslagen als zaakvoerder van de bv BATI-ISA.

Alle aandelen (1.000) kwamen in handen van de heer C. M.

I.3

Op 15 januari 2018 heeft de heer C. M. 50 aandelen van de bv BATI-ISA overgedragen aan de heer J. A.

Sindsdien was de heer J. A. officieel als ‘werkend vennoot’ actief in de bv BATI-ISA.

Op 26 augustus 2019 besliste de heer C. M. om de 50 aandelen op naam van de heer J. A. terug aan zichzelf over te dragen omdat de heer J. A., na zijn verlof in juli 2019, geen arbeidsprestaties meer heeft verricht voor de bv BATI-ISA.

I.4

Naar aanleiding van een klacht wegens schijnzelfstandigheid heeft de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) een onderzoek ingesteld naar de activiteiten van bv BATI-ISA.

Op basis van de verzamelde elementen en nazicht van het dossier is de RSZ, bij beslissing van 29 april 2020, in toepassing van artikel 1 van de wet van 27 juni 1969 overgegaan tot ambtshalve onderwerping van de heer J. A. aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers en dit voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari

2018 t.e.m. 18 juli 2019. Volgens de rijksdienst waren de drie constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst aanwezig.

I.5

Bij beslissing van 29 april 2020 is de RSZ tevens overgegaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019 conform de artikelen 22 en 22bis van de wet van 27 juni 1969.

Op 27 mei 2020 sloot de RSZ het rekeninguittreksel af voor een bedrag van 26.494,87 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het derde en vierde kwartaal 2018 en voor het eerste, tweede en derde kwartaal 2019.

De bv BATI-ISA werd in gebreke gesteld bij aangetekend schrijven van 29 mei 2020.

Op 11 juni 2020 sloot de RSZ het rekeninguittreksel af voor een bedrag van 7.164,46 euro aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor het tweede kwartaal 2018.

De bv BATI-ISA werd in gebreke gesteld bij aangetekend schrijven van 15 juni 2020.

Op 3 juli 2020 sloot de RSZ het rekeninguittreksel af voor de bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten van de overige kwartalen.

I.6

Aangezien de aanmaningen tot betaling zonder gevolg bleven, heeft de RSZ zich tot de arbeidsrechtbank gewend om betaling te bekomen van een bedrag van 38.603,97 aan bijdragen, forfaitaire vergoedingen, bijdrageopslagen en interesten voor de periode vanaf het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019.

II. Procedure in eerste aanleg

II.1

De zaak werd door de RSZ ingeleid bij dagvaarding, waarvan het exploot aan de bv BATI-ISA werd betekend op 13 oktober 2020.

Deze procedure is gekend onder het algemeen rolnummer 20/1227/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe voor recht te zeggen dat de heer J. A. voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 moet worden onderworpen aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers; voor recht te zeggen dat de RSZ gerechtigd is over te gaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019; de bv BATI-ISA te veroordelen tot het betalen van de som van 38.603,97 euro, te vermeerderen met de verwijlinteressen tot de dag der algemene betaling en dit vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 27 mei 2020 op 20.366,52 euro en vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 11 juni 2020 op 5.419,61 euro en vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 3 juli 2020 op 3.948,61 euro; ten slotte de bv BATI-ISA te veroordelen tot de gerechtskosten en het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

II.2

De Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel besliste in het op tegenspraak gewezen eindvonnis van 9 april 2021 dat:

- de vordering van de RSZ ontvankelijk en gegrond is;
- de heer J. A. voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 moet worden onderworpen aan het stelsel der sociale zekerheid voor werknemers in toepassing van artikel 1 van de RSZ-wet;
- de RSZ gerechtigd is over te gaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019 steunend op artikel 22 en 22bis van de RSZ-wet;
- de bv BATI-ISA veroordeeld moet worden tot het betalen van de som van 38.603,97 euro, te vermeerderen met de verwijlinteressen vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 27 mei 2020 op 20.366,52 euro, vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 11 juni 2020 op 5.419,61 euro en vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 3 juli 2020 op 3.948,61 euro tot de dag der algemene betaling;
- de bv BATI-ISA veroordeeld moet worden tot de gerechtskosten;
- het vonnis van rechtswege uitvoerbaar is bij voorraad.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 6 mei 2021, stelde de bv BATI-ISA hoger beroep in tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 9 april 2021.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2021/AB/382.

Bij beschikking van het arbeidshof Brussel van 3 juni 2021 werden conform artikel 747, §2 Ger. W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 1 februari 2022, vordert de bv BATI-ISA:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis waartegen beroep werd aangetekend te vernietigen;
- de beslissing van de RSZ van 29 april 2020 en de daaruit volgende correcties te vernietigen;
- voor recht te zeggen dat er geen enkele gezagsverhouding bestaat noch arbeidscontract heeft bestaan tussen de bv BATI-ISA en de heer J. A.;
- ondergeschikt, voor recht te zeggen dat de bv BATI-ISA geen enkel bedrag verschuldigd is aan de RSZ als socialezekerheidsbijdrage voor de werknemers in de betwiste periode;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het geding.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 4 april 2022, vordert de RSZ:

- het hoger beroep van de bv BATI-ISA ontvankelijk doch ongegrond te verklaren,
- het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 9 april 2021 te bevestigen in al zijn onderdelen,
- te zeggen voor recht dat de heer J. A. voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 moet worden onderworpen aan het stelsel der sociale zekerheid voor werknemers in toepassing van artikel 1 van de wet van 27 juni 1969,

- te zeggen voor recht dat de RSZ gerechtigd is over te gaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019, steunend op de artikelen 22 en 22bis van de wet van 27 juni 1969,
- de bv BATI-ISA te veroordelen tot het betalen van de som van 38.603,97 euro, te vermeerderen met de verwijlinteressen vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 27 mei 2020 op 20.366,52 euro, vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 11 juni 2020 op 5.419,61 euro en vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 3 juli 2020 op 3.948,61 euro tot de dag der algemene betaling,
- de bv BATI-ISA te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten.

De partijen hebben hun grieven en middelen uiteengezet op de openbare zitting van 19 mei 2022.

Na het sluiten van de debatten nam het arbeidshof de zaak in beraad om bij arrest uitspraak te doen.

IV. Bespreking

IV.1 Ontvankelijkheid

Het bestreden vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel dateert van 9 april 2021.

Dat vonnis werd kennelijk niet betekend.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 6 mei 2021, heeft de bv BATI-ISA hoger beroep ingesteld tegen het eindvonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 9 april 2021.

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de termijn voorzien in artikel 1051 Ger. W.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorschriften van artikel 1057 Ger. W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Het is ontvankelijk, d.w.z. dat het kan worden onderzocht en beoordeeld.

IV.2 Gegrondheid

IV.2.1

De RSZ is, bij beslissing van 29 april 2020, in toepassing van artikel 1 van de wet van 27 juni 1969 overgegaan tot ambtshalve onderwerping van de heer J. A. aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers en dit voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019. Volgens de RSZ waren de drie constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst aanwezig.

De bv BATI-ISA betwist het standpunt van de RSZ en voert aan dat de heer J. A. uitsluitend actief was als zelfstandige (werkend vennoot). De constitutieve elementen voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst (overeenkomst, arbeid, loon, gezag) zijn nooit aanwezig geweest.

Het arbeidshof wordt gevraagd ten gronde te onderzoeken of de heer J. A. in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 door een arbeidsovereenkomst verbonden is geweest met de bv BATI-ISA.

IV.2.2

Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten (Cass., 6 maart 2000, J.T.T., 2000, 227). De constitutieve elementen van een arbeidsovereenkomst zijn (a) het bestaan van een overeenkomst, (b) het verrichten van arbeid, (c) ontvangen van loon en (d) een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder gezag van de werkgever (Van Eeckhoutte, W., *Sociaal Compendium '08-09 Arbeidsrecht*, Kluwer, Mechelen, 2008, band I, 544, e.v.).

Het is niet betwist dat er tussen de heer J. A. en de bv BATI-ISA een individuele 'overeenkomst' of 'rechtsband' heeft bestaan in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 en dat de heer J. A. arbeidsprestaties heeft geleverd voor de bv BATI-ISA, inzonderheid werkzaamheden die verband houden met de bouw- en renovatiesector.

Het staat evenzo vast dat de heer J. A. een uurloon van 11 tot 12 euro (2018) en later 14 euro (2019) verdiende als tegenprestatie voor zijn arbeid. Hij ontving maandelijks van de bv BATI-ISA een bedrag tussen de 1.400 en 1.900 euro voor zijn arbeidsprestaties (stukken 7-9, bundel geïntimeerde).

IV.2.3

De discussie tussen de partijen spitst zich enkel toe op de vraag of de uitgevoerde werkzaamheden al dan niet werden uitgeoefend in een verhouding van ondergeschiktheid (gezagsverhouding).

Sinds de 'kwalificatiearresten' van het Hof van Cassatie (Cass., 23 december 2002, *JTT*, 2003, 271; Cass., 28 april 2003, *JTT*, 261, Cass., 8 december 2003, *JTT*, 2004, 122, Cass., 3 mei 2004, *NJW* 2005, 18; Cass., 6 december 2004, *NJW*, 21) wordt aangenomen dat de kwalificatie van de overeenkomst door de partijen als *vertrekpunt* geldt bij het beoordelen van de vraag of er een arbeidsovereenkomst bestaat. De rechter mag de bewoordingen, evenals de inhoud van een tussen de partijen gesloten overeenkomst niet zomaar afwijzen. In beginsel moet de rechter zowel de bewijskracht als de bindende kracht (datgene waartoe de partijen zich werkelijk hebben willen verbinden) van de overeenkomst respecteren. Alleen wanneer de overeenkomst niet wettig is, is de onwettige overeenkomst zelf niet verbindend ex artikel 1134 oud B.W. en kan de rechter de kwalificatie die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven terzijde schuiven om tot een herkwalificatie over te gaan. Er is sprake van een onwettige overeenkomst wanneer de overeenkomst door de partijen als een 'zelfstandige samenwerking' wordt gekwalificeerd, terwijl dit in wezen niet het geval is m.n. doordat er een gezagsverhouding bestaat tussen de contractpartijen. Omdat de kwalificatie van de partijen op die grond terzijde zou kunnen worden geschoven, moet vaststaan, en bijgevolg noodzakelijkerwijs bewezen zijn, dat er effectief een gezagsverhouding is. Er kan maar een arbeidsovereenkomst bestaan wanneer alle constitutieve elementen van de arbeidsovereenkomst voorhanden zijn. Wanneer de partijen veinzen dat zij op grond van een zelfstandige overeenkomst samenwerken, betekent zulks dat de rechter de kwalificatie maar mag wijzigen wanneer hij uit de feiten vaststelt dat er effectief gezag of een verhouding van ondergeschiktheid is. De effectieve uitvoering van de arbeidsrelatie is hierbij onverenigbaar met de door de partijen gekozen kwalificatie van zelfstandige samenwerking (W. Rauws, *De kwalificatie van de (arbeids)overeenkomst*, bundel colloquium 'Schijnzelfstandigheid', Gent, 20 oktober 2005, p. 1-5; W. van Eeckhoutte, *Gezag' in de cassatierechtspraak*, *NJW*, 2005, nr. 95, p. 2-17; V. Dooms, T. Messiaen, *Schijnzelfstandigheid*, Larcier, Brussel, 2005, p. 149-162; T. Messiaen, K. Van Den Langebergh, *Contractvrijheid en de ontwijking van het werknemerschap: is de arbeidsrelatiewet een*

afdoende remedie tegen de schijnzelfstandigheid?, in M. Rigaux, A. Latinne (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 115-191).

In het verlengde van de 'kwalificatiearresten' werd bij programmawet (I) van 27 december 2006 een aantal principes en criteria ingevoerd om de aard van de arbeidsrelatie te kunnen bepalen (Arbeidsrelatiewet).

Overeenkomstig artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet kiezen de partijen, zonder daarbij de openbare orde, goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden, vrij de aard van hun arbeidsrelatie, waarbij de effectieve uitvoering van de arbeidsovereenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

Zowel uit artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet als uit de cassatierechtspraak vloeit voort dat de partijen vrij het statuut bepalen waarvoor zij hun activiteit uitoefenen en hun betrekkingen regelen en dat het gekozen statuut van zelfstandige zich opdringt in de mate waarin het niet wordt tegengesproken door de uitvoeringsmodaliteiten van de gepresteerde arbeid (arbh. Brussel, 12 februari 2014, *JTT*, 171).

Het arbeidshof mag m.a.w. geen andere kwalificatie in de plaats stellen wanneer de elementen die aan zijn beoordeling worden voorgelegd, de door de partijen aangenomen kwalificatie niet uitsluiten (Cass., 22 december 2002, *JTT*, 2003, 271)

Wanneer daarentegen de uitoefening van de arbeidsrelatie voldoende elementen naar voor brengt die onverenigbaar zijn met de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven, gebeurt er een herkwalificatie van de arbeidsrelatie en wordt er een overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid toegepast.

Deze elementen worden beoordeeld op basis van de algemene criteria (art. 333 Arbeidsrelatiewet) en, in voorkomend geval, de toepasselijke specifieke criteria van juridische of socio-economische aard die overeenkomstig de adviesprocedure van hoofdstuk V worden vastgesteld (art. 334-335 Arbeidsrelatiewet).

Er zijn het arbeidshof thans geen koninklijke besluiten bekend die in toepassing van artikel 334 van de Arbeidsrelatiewet specifieke criteria hebben uitgewerkt voor sectoren, beroepen, beroepscategorieën of beroepsactiviteiten waarop het huidig geschil betrekking heeft, zodat met geen enkel specifiek criterium rekening moet worden gehouden. De

toetsing kan, wanneer het vermoeden ex artikel 337 van de Arbeidsrelatiewet niet geldt, uitsluitend gebeuren aan de hand van de algemene criteria van het artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet.

Artikel 333 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt de algemene criteria die het mogelijk moeten maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen, m.n. (a) de wil van de partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 wordt uitgevoerd; (b) de vrijheid van organisatie van de werktijd; (c) de vrijheid van organisatie van het werk en (d) de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

De verplichtingen die inherent zijn aan de uitoefening van een beroep en die door of krachtens een wet zijn opgelegd kunnen daarentegen niet in overweging worden genomen om de aard van een arbeidsrelatie te beoordelen. Conform artikel 333, §3 van de Arbeidsrelatiewet zijn de hierna volgende elementen, op zichzelf genomen, niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren: (a) de titel van de overeenkomst; (b) de inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid; (c) de inschrijving bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen; (d) de inschrijving bij de administratie van de btw en (e) de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven (Ph. De Wulf, S. Diels, M.A. Staar, *De Arbeidsrelatiewet: 5 jaar rechtspraak*, *Or.* 2012, 179-192; H. Van Hoogenbemt, *Zelfstandigheid en schijnzelfstandigheid na de Programmawet (I) van 27 december 2006*, *Or.*, 2007, 49-65).

Het onderzoek naar de onverenigbaarheid tussen de kwalificatie van de partijen en de uitoefening van de arbeidsrelatie verloopt via de toetsing van de aangevoerde feitelijke elementen aan de vier algemene criteria (art. 333 Arbeidsrelatiewet), waarbij de juridische ondergeschiktheid (gezagsverhouding) een centrale rol wordt toebedeeld, zonder dat de sociaaleconomische elementen nog van betekenis zijn, gelet op het niet voorhanden zijn van specifieke criteria als bedoeld in artikel 334 van de Arbeidsrelatiewet (T. Messiaen, K. Van Den Langebergh, *Op. cit.*, in M. Rigaux, A. Latinne (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 138-144).

IV.2.4

Er kan conform artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet ook worden geherkwalificeerd, en een overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid worden toegepast, wanneer de kwalificatie die door de partijen aan de arbeidsrelatie wordt gegeven niet overeenstemt met de aard van de arbeidsrelatie zoals deze wordt vermoed overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk V/1 (art. 337/1-337/2 Arbeidsrelatiewet) en dit vermoeden niet wordt weerlegd.

Ingeval een vermoeden van toepassing is, wordt de partijenkwalificatie niet als uitgangspunt genomen bij de beoordeling van de aard van de arbeidsrelatie, maar geldt dat vermoeden als vertrekpunt.

Het vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelaties is o.a. van toepassing op de arbeidsrelaties die bestaan in het raam van 'onroerende werkzaamheden' als bedoeld in het artikel 337/1, §1, 1° van de Arbeidsrelatiewet.

De werkzaamheden die de bv BATI-ISA uitvoert in de sector van de bouw- en renovatiesector ressorteren onder 'onroerende werkzaamheden' als bedoeld in artikel 337/1, §1, 1° van de Arbeidsrelatiewet (stuk 1, bundel appellante, KBO public search).

Het is niet betwist dat de heer J. A. werkzaamheden die ressorteren onder 'onroerende werkzaamheden' als bedoeld in artikel 337/1, §1, 1° van de Arbeidsrelatiewet heeft uitgeoefend voor de bv BATI-ISA (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).

De arbeidsrelaties die bestaan in het raam van de uitoefening van 'onroerende werkzaamheden' worden weerlegbaar vermoed arbeidsovereenkomsten te zijn wanneer uit de analyse van die arbeidsrelaties blijkt dat meer dan de helft van de specifieke criteria, als bedoeld in artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet, zijn vervuld.

Conform artikel 337/2, §3 van de Arbeidsrelatiewet is het de koning toegestaan specifieke criteria te bepalen die eigen zijn aan één of meerdere sectoren, één of meerdere beroepen, één of meerdere categorieën van beroepen of één of meerdere beroepsactiviteiten die hij bepaalt, en die de in de eerste paragraaf bepaalde criteria vervangen.

Het koninklijk besluit van 7 juni 2013 tot uitvoering van artikel 337/2, §3 van de programmawet (I) van 27 december 2006 wat de aard van de arbeidsrelaties die bestaan in het kader van de uitoefening van sommige onroerende werkzaamheden betreft, vervangt de specifieke criteria opgesomd in artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet.

Deze specifieke criteria zijn:

a) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van enig financieel of economisch risico, zoals dit onder meer het geval is:

1° bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële investering in de onderneming met eigen middelen, of,

2° bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële deelname in de winsten en de verliezen van de onderneming, of,

3° bij ontstentenis van persoonlijke aansprakelijkheid, die geen betrekking heeft op bedrog, een zware fout of een lichte gewoonlijke fout, in voorkomend geval met name beoordeeld in functie van het bestek of van iedere andere verbintenis ten aanzien de gerealiseerde werken;

b) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van verantwoordelijkheid en beslissingsmacht aangaande de financiële middelen van de onderneming, zoals dit onder meer het geval is inzake de uitgaven, ontvangsten, investeringen of aanwending van de al dan niet eigen middelen van de onderneming;

c) ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van beslissingsmacht over het aankoop- en prijsbeleid van de onderneming of van vrijheid in het identificeren van mogelijke klanten, het onderhandelen of het afsluiten van contracten;

d) de garantie op betaling van een vaste vergoeding, ongeacht de bedrijfsresultaten of de omvang van de prestaties geleverd door diegene die de werkzaamheden uitvoert; voor de toepassing van dit criterium mag geen rekening gehouden worden met vaste voorschotten om materiaal en grondstoffen aan te kopen;

e) het ontbreken van de mogelijkheid om voor de uitvoering van het overeengekomen werk personeel aan te werven of zich te laten vervangen;

f) het zich niet voordoen als een onderneming ten overstaan van andere personen of van zijn medecontractant, zoals met name het geval is wanneer geen gebruik wordt gemaakt van bepaalde zichtbare elementen die kenmerkend zijn voor de onderneming, zoals logo's, belettering op voertuigen, uithangborden of publicitaire slogans;

g) werken hoofdzakelijk of gewoonlijk voor één medecontractant;

h) werken in ruimtes die zich buiten de werf bevinden of met materiaal waarvan men geen eigenaar of huurder is, zoals met name het geval is wanneer gewerkt wordt in ruimtes die aangewend worden als opslag- of werkplaats, of met voertuigen, materieel of gereedschap waarvan de uitvoerder van de werken geen eigenaar is, die hij niet heeft geleased of die hem door de medecontractant ter beschikking werden gesteld;

i) niet onafhankelijk werken ten overstaan van de werkploegen van de medecontractant of van de onderneming waarin de uitvoerder van de werken de hoedanigheid van werkende vennoot heeft.

De in artikel 337/1 van de Arbeidsrelatiewet bedoelde arbeidsrelaties worden op grond van artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet weerlegbaar vermoed een arbeidsovereenkomst te zijn wanneer uit de analyse van die arbeidsrelaties blijkt dat meer dan de helft van de specifieke criteria zijn vervuld. Wanneer blijkt dat meer dan de helft van deze criteria *niet* zijn vervuld, worden deze arbeidsrelaties weerlegbaar vermoed een zelfstandigenovereenkomst te zijn.

Dit vermoeden kan worden weerlegd door alle middelen van recht, onder andere op basis van de in de Arbeidsrelatiewet bepaalde algemene criteria.

Het vermoeden van arbeidsovereenkomst is eigenlijk een vermoeden van gezag, terwijl het vermoeden van zelfstandigenovereenkomst een vermoeden van gebrek aan gezag vormt.

Door het invoeren van een vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelatie op basis van voornamelijk sociaaleconomische criteria wordt geen afstand genomen van het gezagsbegrip. De criteria uit artikel 337/2, § 1 van de Arbeidsrelatiewet leveren geen onomstotelijk bewijs op van gezag, maar doen enkel het bestaan daarvan redelijkerwijs vermoeden.

Voor zover het vermoeden van toepassing is, wat bewezen moet worden door de partij die zich op het vermoeden beroept, wordt de bewijsvoering van de weerlegbaarheid van het vermoeden naar de wederpartij verlegd.

Het weerlegbaar karakter van dit vermoeden houdt in dat men ofwel een ontstentenis van een gezagsverhouding dient te bewijzen, ofwel het bestaan ervan dient aan te tonen.

Wanneer, ondanks de aanwezigheid van de sociaaleconomische elementen, wordt aangetoond dat er van een juridische ondergeschiktheid (gezag) geen sprake is, kan niet tot

het bestaan van een arbeidsovereenkomst worden besloten wegens het ontbreken van een gezagsverhouding (T. Messiaen, K. Van Den Langebergh, Op. cit., in M. Rigaux, A. Latinne (eds.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 9*, Intersentia, Antwerpen, 2014, 169, 177; K. Nevens, F. Schapira, Schijnzelfstandigen in het defensief? Het vermoeden betreffende de aard van de arbeidsrelatie (hoofdstuk V/1 Arbeidsrelatiewet), in G. Van Limberghen (ed.), *Misbruik- en fraudebestrijding in het sociaal recht: recente ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 86, 112).

IV.2.5

De RSZ, die zich op het vermoeden van artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet beroept, moet bewijzen dat aan meer dan de helft van de specifieke criteria (art. 337/2, §1 Arbeidsrelatiewet juncto art. 2 KB 7 juni 2013) werd voldaan alvorens de arbeidsrelatie tussen de heer J. A. en de bv BATI-ISA weerlegbaar wordt vermoed een arbeidsovereenkomst te zijn.

Op basis van de overtuigingsstukken blijkt het volgende:

- De heer J. A. draagt, volgens de zaakvoerder van de bv BATI-ISA, geen enkel financieel of economisch risico in de bv BATI-ISA. Hij investeerde niet in de vennootschap. Er werden hem op papier 50 aandelen toebedeeld, waarvoor hij niet moest betalen (stukken 8- 9, bundel geïntimeerde).

Hij werd enkel per uur betaald voor de door hem gepresteerde uren arbeid. Hij deelde noch in de winst noch in het verlies van de bv BATI-ISA. Elk financieel of economisch risico was in zijn hoofdte uitgesloten.

- De heer J. A. had noch verantwoordelijkheid noch beslissingsmacht over de financiële middelen van de bv BATI-ISA.

Hij was slechts 'op papier' aandeelhouder van 50 van de 1.000 aandelen. Hij moest deze aandelen niet betalen en investeerde geen geld in de vennootschap. Hij was geen zaakvoerder en stelde zich evenmin als zodanig voor. Hij nam in de regel geen deel aan algemene vergaderingen. Hij werd niet betrokken bij beslissingen inzake de uitgaven, ontvangsten, investeringen of aankopen van bedrijfsmateriaal. Hij had geen 'procuratie' over de bankrekeningen van de vennootschap. Evenmin beschikte hij over een bankkaart van deze rekeningen.

De heer J. A. werd niet geïnformeerd over de boekhouding of administratie van de bv BATI-ISA. Hij had geen idee hoe de vennootschap financieel functioneerde (BTW?, winst/verlies?, bedrijfsadministratie?). De heer C. M. regelde alle financiën en administratie. Hij alleen had verantwoordelijkheid en beslissingsmacht over de financiële middelen van de bv BATI-ISA (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).

- De heer J. A. had geen beslissingsmacht over het aankoop- en prijsbeleid in de bv BATI-ISA.

Hij bezocht geen klanten, onderhandelde niet, deed geen facturaties/offertes. Hij wist niet hoeveel klanten moesten betalen. Hij inde evenmin geld van klanten en ondernam niets op administratief vlak. Alleen de heer C. M. was het aanspreekpunt en onderhandelde met de klanten. De offertes, de facturatie, het papierwerk, het aankoop- en/of prijsbeleid en de aankoop van het materiaal gebeurde uitsluitend door de heer C. M. De heer J. A. had op geen enkel vlak enige beslissingsmacht (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).

- De heer J. A. verdiende een uurloon van 11 tot 12 euro (2018) en later 14 euro (2019) als tegenprestatie voor zijn arbeid. Hij ontving maandelijks van de bv BATI-ISA een bedrag tussen de 1.400 en 1.900 euro voor zijn arbeidsprestaties, ongeacht de bedrijfsresultaten. Hij genoot geen deelname in de winst, enkel een maandelijkse vergoeding in functie van het aantal gepresteerde uren (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).
- De heer J. A. kon, voor de uitvoering van het overeengekomen werk, geen personeel aanwerven noch zich door iemand anders laten vervangen.
- Van de mogelijkheid zich te laten vervangen, was geen sprake. Hij heeft zich nooit laten vervangen omdat de heer C. M. dit niet zou hebben geduld. Alleen de heer C. M. had beslissingsmacht over mogelijke aanwervingen. De heer J. A. kon hoogstens een voorstel doen (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).
- De heer J. A. was geen zaakvoerder van de bv BATI-ISA en deed zich ook niet als zodanig voor. Hij had geen zakelijke contacten met klanten. Alleen de heer C. M. was het aanspreekpunt en onderhandelde met de klanten. De offertes, de facturatie, het papierwerk, de administratie en de aankoop van het materiaal gebeurde uitsluitend via hem. De heer C. M. was de enige zaakvoerder en baas. De heer J. A. had geen eigen onderneming. Hij presteerde uitsluitend arbeid voor de bv BATI-ISA. Hij deed

zich niet voor als zelfstandige ondernemer ten overstaan van andere personen of medecontracten van de bv BATI-ISA. Hij erkende de heer C. M. als zijn baas en werkgever (stukken 8-9 , bundel geïntimeerde).

- De heer J. A. werkte in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 uitsluitend voor de bv BATI-ISA. Het was hem niet toegestaan voor een ander bedrijf te werken. Hij erkende de heer C. M. als zijn '*baas*' en beschouwde zichzelf als arbeider die tegen een vast uurloon voltijdse arbeid presteerde voor een werkgever. Het was geenszins zijn bedoeling als '*zelfstandige*' te werken voor meerdere klanten of bedrijven. Het statuut van '*werkend vennoot*' werd hem door de heer C. M. opgedrongen.
- De heer J. A. werkte uitsluitend met materialen (voertuigen, materiaal, gereedschap...) die eigendom waren van de bv BATI-ISA of van haar klanten (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).
- De heer J. A. werkte niet onafhankelijk ten aanzien van de bv BATI-ISA. Hij werkte uitsluitend voor de heer C. M., zijn '*baas*'. Als deze hem niet kwam ophalen, op vakantie was of geen projecten had, was de heer J. A. zonder werk (stukken 8-9, bundel geïntimeerde).

Omdat aan meer dan de helft van de specifieke criteria (art. 337/2, §1 Arbeidsrelatiewet juncto art. 2 KB 7 juni 2013) werd voldaan, geldt het weerlegbaar vermoeden dat de arbeidsrelatie van de heer J. A. met de bv BATI-ISA een arbeidsovereenkomst is.

Er geldt in deze arbeidsrelatie m.a.w. een vermoeden van gezag.

IV.2.6

Dit vermoeden van gezag kan echter worden weerlegd met alle middelen van recht.

Het komt de bv BATI-ISA toe de ontstentenis van (het vermoeden van) een gezagsverhouding te bewijzen.

IV.2.7

De bv BATI-ISA faalt het vermoeden ex artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet te weerleggen.

De bewering dat de partijen de wil hadden om samen te werken in het kader van een ondernemingscontract (werkend vennoot) wordt door de heer J. A. betwist. Het zelfstandig statuut werd hem, volgens eigen zeggen, door de heer C. M. opgedrongen. Het was voor hem de enige manier om werk te vinden (stuk 8, bundel geïntimeerde). Het is de heer J. A. zelf die, op een bepaald ogenblik, bij de RSZ een klacht heeft ingediend tegen de bv BATI-ISA wegens schijnzelfstandigheid (stuk 5, bundel geïntimeerde). Van een wilsovereenstemming is geen sprake, temeer de bv BATI-ISA de heer J. A. de facto niet als 'werkend vennoot' behandelde, maar wel als een werknemer. Hij droeg geen enkel economisch of financieel risico in het bedrijf. Hij moest evenmin enige investering doen. Hij werd enkel per uur betaald voor de door hem gepresteerde arbeid. Hij deelde noch in de winst noch in het verlies van de bv BATI-ISA. Elk financieel of economisch risico was hem vreemd. Hij was slechts 'op papier' aandeelhouder. Hij moest niet voor de aandelen betalen. Hij had geen beslissingsmacht over de financiële middelen van en/of over het aankoop- en prijsbeleid in de bv BATI-ISA. Alleen de heer C. M. had die bevoegdheid. Hij was het aanspreekpunt en onderhandelde met de klanten. De offertes, de facturatie, het papierwerk en de aankoop van het materiaal gebeurde uitsluitend door de heer C. M. Hij was de enige zaakvoerder. Hij nam alle beslissingen zonder de heer J. A. op enige wijze te consulteren (stukken 8-9, bundel geïntimeerde). Een vermeende wilsovereenstemming tot een zelfstandige samenwerking (werkend vennoot) sluit het bestaan van een arbeidsovereenkomst niet uit, zo er een gezagsverhouding bestaat. De afwezigheid van gezag wordt niet geleverd door louter te verwijzen naar een vermeende wilsovereenstemming.

Ook het gegeven dat de heer J. A. aan een vast uurloon werd betaald voor zijn gepresteerde arbeid, kan bezwaarlijk als tegenbewijs gelden voor het vermoeden van gezag in de arbeidsrelatie met de bv BATI-ISA. Uit de erkenning van het feit dat de bv BATI-ISA materiaal ter beschikking stelde van de heer J. A. en/of uit de bewering dat hij variabele uren werkte, kan het tegenbewijs niet worden afgeleid. Dat de heer J. A. vrij en onafhankelijk werkzaamheden op een bouwplaats kon aanvaarden of weigeren, komt niet bewezen voor. Hij werkte tijdens de week gemiddeld 8 uur per dag, soms ook op zaterdag (stuk 10, bundel geïntimeerde). Het voltijds karakter van zijn tewerkstelling wordt bevestigd door de loonbrieven. Door de maandelijkse officiële vergoedingen te delen door het uurloon (2018) komt vast te staan dat de heer J. A. voltijds tewerkgesteld was. Van variabele uren, die hij naar goeddunken kon opnemen, was derhalve geen sprake. Er was de facto geen vrijheid van arbeid en arbeidstijd (stuk 7, bundel geïntimeerde). De heer C. M. bepaalde op determinerende wijze waar en wanneer er gewerkt moest worden. Hij bepaalde ook wanneer er niet gewerkt werd. Ook de vakanties moesten met de heer C. M. overlegd worden. Wanneer de heer J. A. niet in de mogelijkheid was te werken, diende hij dat enkele dagen voordien te melden. Hij was niet verplicht een ziektebriefje af te geven. Zijn verlof

moest hij vooraf aanvragen. Wanneer de zaakvoerder niet in de mogelijkheid was te werken, bijvoorbeeld tijdens zijn vakantie, dan was er voor de heer J. A. geen werk (stukken 8-9, bundel geïntimeerde). Het conflictueus einde van de arbeidsrelatie, waarbij de heer J. A. niet langer bereid was arbeid te presteren voor de bv BATI-ISA, geldt niet als bewijs dat hij vrij zijn arbeid of arbeidstijd kon organiseren.

Het vermoeden van artikel 337/2, §1 van de Arbeidsrelatiewet wordt niet weerlegd door te erkennen dat de heer J. A. geen specifieke verantwoordelijkheid had in het bedrijf, hij zich niet bezighield met activiteiten die het hoofddoel vormen van de onder-neming, hij diensten uitvoerde die binnen het bedrijfsdoel van de vennootschap vielen, hij deelnam aan een bijzondere vergadering van de vennootschap en/of hij in de mogelijkheid was nieuwe werkrachten aan te brengen, hoewel de zaakvoerder steeds de eindbeslissing nam. Het tegenbewijs wordt evenmin geleverd door op te merken dat er geen gevolgen kunnen worden getrokken uit het feit dat de heer J. A. (een tijdlang) alleen werkzaam is geweest in de bv BATI-ISA. Ook de loutere bewering dat hij voor een andere bedrijf kan hebben gewerkt, nu de RSZ nalaat het tegendeel te bewijzen, weerlegt het vermoeden van het bestaan van een gezagsverhouding – wat het bestaan van een arbeidsovereenkomst impliceert – niet.

De argumenten die de bv BATI-ISA aanhaalt, laten niet toe te besluiten dat de heer J. A. niet onder gezag stond van de bv BATI-ISA, en van haar zaakvoerder de heer C. M., in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019.

Integendeel ! Uit de verklaring van de heer C. M. blijkt klaar en duidelijk dat de heer J. A. uitsluitend voor hem werkte, waarbij zijn arbeidsomstandigheden niet afweken van deze van een gewone werknemer. De heer C. M. gaf op de bouwerven '*instructies*' aan de heer J. A. Hij controleerde zijn werk en indien het werk niet goed was, moest de heer J. A. op bevel van de zaakvoerder zijn werkzaamheden opnieuw doen (stuk 9, bundel geïntimeerde).

Uit al het voorgaande blijkt dat de heer J. A. niet vrij was in de organisatie van zijn arbeid of arbeidstijd en dat er op hem een hiërarchische controle werd uitgeoefend door de heer C. M., zijn '*baas*'. De zaakvoerder van de bv BATI-ISA was de enige die over het werkgevergezag beschikte, aangezien hij controle uitoefende, instructies en bevelen gaf. Hij kon zelfs eenzijdig beslissen om de aandelen van de heer J. A. terug op zijn eigen naam over te zetten, zonder instemming of goedkeuring van de betrokkene.

IV.2.8

De bv BATI-ISA faalt de ontstentenis van de gezagsverhouding aan te tonen in de arbeidsrelaties tussen haarzelf en de heer J. A.

Het in artikel 337/2 van de Arbeidsrelatiewet voorziene vermoeden van het bestaan van een arbeidsovereenkomst wordt niet weerlegd.

Conform artikel 332 van de Arbeidsrelatiewet dringt zich bijgevolg een herkwalificatie van de arbeidsrelaties op en moet het overeenstemmend stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers worden toegepast op de heer J. A. voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019.

IV.2.9

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten dat de beslissing van de RSZ van 29 april 2020, waarbij in toepassing van artikel 1 van de wet van 27 juni 1969 werd overgegaan tot ambtshalve onderwerping van de heer J. A. aan het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers en dit voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019, gegrond voorkomt.

Ook de beslissing van 29 april 2020, waarbij de RSZ conform de artikelen 22 en 22bis van de wet van 27 juni 1969 is overgegaan tot ambtshalve aangifte van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019, komt gegrond voor.

De gevorderde bedragen worden overzichtelijk uiteengezet en steunen, conform de wettelijke bepalingen, op de gedetailleerde ambtshalve aangifte (regularisatie) van de prestaties en lonen van de heer J. A. voor zijn tewerkstelling bij de bv BATI-ISA in de periode van 15 januari 2018 t.e.m. 18 juli 2019 (stuk 2, bundel geïntimeerde).

De bv BATI-ISA voert geen concrete cijfermatige betwisting.

De gevorderde interesten, na afsluiting van de respectievelijke rekeninguittreksels, steunen op artikel 2, § 3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest en worden (cijfermatig) niet betwist.

Hieruit volgt dat de vordering van de RSZ, die ertoe strekt de bv BATI-ISA te veroordelen tot het betalen van de som van 38.603,97 euro aan sociale bijdragen en aanhorigheden voor de periode van het eerste kwartaal 2018 t.e.m. het derde kwartaal 2019, te vermeerderen met de verwijlinteresten vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 27 mei 2020 op 20.366,52 euro, vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 11 juni 2020 op 5.419,61 euro en vanaf de datum van het rekeninguittreksel van 3 juli 2020 op 3.948,61 euro tot de dag der algemene betaling, gegrond is.

In die zin is het hoger beroep ongegrond en moet het vakkundig vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 9 april 2021 worden bevestigd in al zijn beschikkingen, met inbegrip van de regeling van de gerechtskosten in eerste aanleg.

IV.2.10

Artikel 1017, tweede lid, Ger.W. is niet van toepassing op de RSZ ter zake van vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrageplichtige werkgevers (Cass., 9 mei 1983, *Arr. Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 95).

De bv BATI-ISA treedt op in haar hoedanigheid van bijdrageplichtige werkgever en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat artikel 1017, tweede lid, Ger. W. geen uitwerking krijgt (vgl. Cass., 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, nr. 538).

De bv BATI-ISA moet, als in het ongelijk gestelde partij, op grond van artikel 1017, eerste lid, Ger. W. veroordeeld worden tot de kosten van het geding.

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger. W.

De rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd op grond van artikel 1022 Ger. W. en moet worden begroot volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding.

Er wordt één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per gerechtelijke band. Deze wordt berekend op basis van het bedrag van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, *RW*, 2010-11, 1057).

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep wordt bepaald door het bedrag van de vordering of van het verweer zoals omschreven in de beroepsakte, of, in geval van wijziging van de vordering in de loop van de aanleg, het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *De rechtsplegingsvergoeding in al zijn facetten*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2016, 127).

De vordering is in geld waardeerbaar (van 20.000,01 tot 40.000 euro).

De rechtsplegingsvergoeding, in graad van hoger beroep, bedraagt 2.600 euro, nu er geen argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag en er geen indexering (1 april 2022) wordt gevraagd.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 9 april 2021 met algemeen rolnummer 20/1227/A in al zijn beschikkingen.

Veroordeelt conform artikel 1017, eerste lid, Ger. W. de bv BATI-ISA, in graad van hoger beroep, tot de kosten van het geding als bedoeld in het artikel 1018 Ger. W., met inbegrip van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand naar aanleiding van het neerleggen van een verzoekschrift hoger beroep.

Vereffent de gerechtskosten van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, in graad van hoger beroep, op een rechtsplegingsvergoeding van 2.600 euro.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

, raadsheer m.o.,
, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door , hoofdgriffier

, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider, verkeert in de
onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen.
Overeenkomstig artikel 785 Ger. W., wordt dit arrest ondertekend door , raadsheer
m.o. en voorzitter van deze kamer en , raadsheer in sociale zaken, werkgever.

, hoofdgriffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 15 september 2022 door:

, raadsheer m.o.,
, hoofdgriffier.